

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712209315
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1712209315.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v zložení senátu: JUDr. Boris Tóth predseda, JUDr. Ľubica Břoušková a JUDr. Paulína Pacherová, členky senátu, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Máčaj, proti povinnej: Z. L., X.. XX.XX.XXXX, L. XXX XX J., pre vymoženie 419,87 eur istiny s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37 929 810, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok, č.k. 1Er/1571/2012-36 zo dňa 08.02.2021, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok, č.k. 1Er/1571/2012-36 zo dňa 08.02.2021 potvrdzuje.

II. Povinnej neprižnáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „exekučný súd“) s poukazom na ust. § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 4, 6, § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej „EP“), § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase vystavenia zmenky), § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (účinného v čase vystavenia zmenky), § 48 ods. 1 bod 2 zákon č. 191/1950 Zb., zmenkový a šekový, zastavil exekúciu v časti zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 419,87 eur od 14.04.2012.

1.1. V odôvodnení uznesenia uviedol, že exekučné konanie je vedené na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 03718/11 zo dňa 25.05.2011, právoplatného dňa 13.06.2011 a vykonateľného dňa 16.06.2011 (ďalej len "exekučný titul").

1.2. Dňa 05.02.2016 súdny exekútor v súlade s ust. 243f ods. 1 EP doručil exekučnému súdu Doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 21.01.2016. Oprávnený v doplnenom návrhu uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od podania návrhu na vykonanie exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je navrhnutý výkon exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie je tak založený na týchto skutočnostiach. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa už stali známe konajúcemu exekútorovi a stali sa známe aj súdu, ktorému exekútor podal žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný titul bol vydaný s prihliadnutím na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov.

1.3. Exekučný súd na základe zisteného skutkového stavu poukázal na to, že záväzkový vzťah medzi oprávneným (prvý majiteľ zmenky) a povinnou (vystaviteľ zmenky) vznikol Zmluvou o úvere č. 104100021, uzatvorenou dňa 03.07.2010, ktorá má povahu zmluvy spotrebiteľskej. Záväzok povinnej z predmetnej zmluvy bol zabezpečený neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou dňa 03.07.2010 (ďalej len "zmenka"), kde povinná vystupuje ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent (prvý majiteľ zmenky). Zmenka č.104100021 bola vystavená na zmenkovú sumu 1.010,87 €, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 30.11.2010. Oprávnený pre neplnenie povinností dlžníka zo zmluvy o úvere, porušením ktorým sa stal splatným celý dlh, vyplnil zmenku dňa 24.09.2010 na základe Dohody o vyplnení zmenky.

1.4. Z exekučného titulu vyplýva, že zmenkovo právny charakter vzťahu sa týka výlučne zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 1.010,87 eur od 30.11.2010 do zaplataenia a zákonného zmenkového úroku vo výške 6% ročne zo sumy 1.010,87 eur od 24.01.2011 do zaplataenia, v ostatnej časti zmenka plnila len zabezpečovaciu funkciu, pričom v tejto ostatnej časti exekučný titul vychádza zo zmluvy o úvere.

1.5. Exekučný súd na základe zisteného skutkového stavu pri hodnotení prípustnosti exekúcie v časti zmenkového nároku, postupom vyplývajúcim z § 57 ods. 1 písm. m) EP dospel k záveru, že exekučný titul a z neho vychádzajúci návrh oprávneného a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je v časti dohodnutých úrokov zo zmenkovej istiny vo výške 0,25% denne v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, preto exekúciu v tejto časti zastavil. Podporne poukázal na Smernicu Rady č. 93/13/HS, uznesenie KS Nitra č.k. 26CoE/60/2019, potvrdzujúce záver o spotrebiteľskom charaktere záväzkového vzťahu oprávneného a povinnej a na Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 č. R 93/2015, z ktorého vyplýva preskúmvacia činnosť exekučného súdu.

2. Uznesenie exekučného súdu napadol v zákonnej lehote odvolaním oprávnený (ďalej aj „odvolateľ“), z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, čím súdu prvej inštancie a napadnutému uzneseniu vytykal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové závery vyvozené z vykonaných dôkazov, nesprávne právne posúdenie veci.

2.1. V odvolacej argumentácii namietal, že nárok na dohodnutý zmenkový úrok je dôsledkom porušenia zmluvných povinností povinnej splácať úver riadne a včas. Bol priznaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, vecnú správnosť ktorého nie je exekučný súd oprávnený preskúmvavať, ani meniť závery titulového súdu. Nemožnosť prieskumu vecnej správnosti exekučného titulu exekučným súdom vyslovil aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení III. ÚS 41/2011-31 z 03.05.2011.

Oprávnený ďalej dôvodil tým, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi, založený zmluvou o úvere z 03.07.2010 sa spravuje režimom Obchodného zákonníka, ktorý v dispozitívnom ust. § 369 ods. 1, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, upravoval výšku úrokov z omeškania predovšetkým dohodou zmluvných strán. Zákonná úprava nastupovala len ak výška úrokov nebola zmluvne dohodnutá. Výška úroku nie je neprimeraná, ani rozporná so zásadami poctivého obchodného styku vzhľadom na to, že oprávnený poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru vzhľadom na podmienky, za ktorých úver povinnej poskytol (na adrese trvalého pobytu) a s ohľadom na jeho ďalšie riziko. Na podporu svojho právneho názoru o nemožnosti obmedzenia výšky úrokovej sadzby v obchodných záväzkových vzťahoch a súlad dojednanej výšky úroku s dobrými mravmi resp. so zásadami poctivého obchodného konania poukázal na rozhodnutia NS SR (sp. zn. 3 Obdo 3/96, Obpj 3/2002 - ZRS NS 20/2003, 1 Obdo 34/2004 zo 21.12.2004, 2Obdo 26/2004 z 22.09.2005, 2Obdo 28/2004 z 22.09.2005) a na rozhodnutia súdov ČR, citované v odvolaní. Ďalej uviedol, že obdobne rozhodol aj Krajský súd v Bratislave vo veci sp. zn. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.07.2017, keď v odseku 9. konštatoval nedostatok odôvodnenia záveru exekučného súdu o rozpore 0,25 % denného úroku z omeškania s verejným poriadkom. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Pezinok 1Er/1571/2012-36 zo dňa 08.02.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že ako exekučný titul v konaní vystupuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s, sp. zn. 03718/11 zo dňa 25.05.2011, právoplatný dňa 13.06.2011 a vykonateľný dňa 16.06.2011, t.j. exekučný titul predpokladaný § 41 ods. 2 písm. d) EP. Exekučné konanie na vymoženie plnenia z tohto rozhodnutia začalo dňa 11.05.2012, spisanim návrhu oprávneného do zápisnice súdneho exekútora.

6. Podľa § 243d ods. 2 (prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. januára 2015) zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1, alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu (t.j. spotrebiteľské spory), a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014. Z hľadiska skúmania platnosti rozhodcovskej doložky v prejednávanej právnej veci sú tak rozhodné právne predpisy v znení účinnom do 31.12.2014.

7. Podľa § 243h ods. 1 (prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. januára 2015), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1.aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa po preskúmaní vydaného rozhodnutia a dôvodov podaného odvolania stotožňuje so správnosťou záverov súdu prvej inštancie a vecnou správnosťou rozhodnutia. Na doplnenie jeho správnosti uvádza nasledovné.

11. Závazkový vzťah medzi oprávneným a povinnou, založený zmluvou o úvere zo dňa 03.07.2010 je nesporne vzťahom spotrebiteľským, ako správne ustálil aj exekučný súd. Z obsahu úverovej zmluvy založenej v spise súdu prvej inštancie vyplýva, že oprávnená zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, nepodnikateľ a je identifikovaná osobnými údajmi svedčiacimi fyzickej osobe. Súd prvej inštancie povinnú jednoznačne a bez pochybností špecifikoval ako spotrebiteľku, poukazujúc na jej označenie v úverovej zmluve.

12. Vo vzťahu k argumentácii odvolateľa o nemožnosti prieskumu rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že vo svojej konštantnej rozhodovacej praxi opakovane poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva právo exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok. Súdna prax zaujala prevažujúci názor o oprávnení exekučného súdu preskúmať rozhodcovský rozsudok, ako aj rozhodcovskú zmluvu/doložku, ktorou je založená právomoc rozhodcovského súdu. Odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci POHOTOVOST' C-76/10.

13. Z vývoja súdnej praxe pri výkone rozhodcovských rozsudkov v ostatných rokoch je nesporné, že tento exekučný titul, vydaný voči spotrebiteľovi, z hľadiska rozsahu prieskumnej právomoci exekučného súdu (konajúceho podľa Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017), predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady nemožnosti vecného prieskumu vykonateľného rozhodnutia. Odvolací súd sa preto s odvolacou námietkou oprávneného o nemožnosti prieskumu rozhodcovského rozsudku nestotožnil.

14. Vo vzťahu k prieskumnej povinnosti exekučného súdu je dôvodné poukázať na S P O L O Č N É S T A N O V I S K O občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a

obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015, k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, rozhodnutie ústavného súdu I. ÚS 150/2018, III. ÚS 476/2016 a iné. Neprimeranosť a nedôvodnosť zmenkového úroku 0,25 % denne v spotrebiteľských veciach týkajúcich sa identického oprávneného už opakovane konštatovali všeobecné súdy nielen v exekučných konaniach, ale rovnako i v konaniach sporových, čo musí byť oprávnenému známe (napr. Okresný súd Trenčín 36CbZm 34/2014).

15. Osobitný dôkaz na prieskum súladu exekučného titulu obsahujúceho zmenkový nárok proti spotrebiteľovi zveril zákon exekučnému súdu i v ust. § 58 ods. 1 písm. m) EP, na ktorý súd prvej inštancie rovnako odkázal. Cit. ust. zákona prijaté novelou EP č. 438/2015 Z.z. zaviedlo povinnosť exekučného súdu skúmať pri rozhodnutiach priznávajúcich zmenkový nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, či v titulovom konaní neboli opomenuté (nebolo prihliadnuté) : a) neprijateľné zmluvné podmienky, b) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo c) rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

16. Tieto skutočnosti exekučný súd vo svojom rozhodnutí zohľadňoval, hodnotil a riadiac sa v rozhodnutí cit. ust. zákona dôvodne ex officio skúmal, či v titulovom konaní neboli opomenuté neprijateľné zmluvné podmienky, v ktorých má pôvod zmenkový nárok priznaný vykonávaným exekučným titulom. Exekučný súd za týchto okolností správne skúmal, či sa rozhodcovský súd vysporiadal so oporou 0,25% denného úroku s hmotným právom, od ktorého odvodil nárok oprávneného a tento úrok mu proti povinnej priznal.

17. Zo skutkového stavu, ktorý súd prvej inštancie zistil riadne a dostatočne je zrejmé, že úverový vzťah bol zabezpečený zmenkou, ktorá tak plnila funkciu zmenky zabezpečujúcej. Predmetom exekúcie však nie je zmenka ako taká, ani rozhodnutie súdu vydané v zmenkovom konaní. Podkladom pre exekúciu je rozhodcovský rozsudok, ktorý vychádza zo zmluvy o úvere, v ktorom zmenkovú povahu má len zákonný a ďalší oprávneným uvádzaný dohodnutý zmenkový úrok. Zmluvy o úvere, ani Všeobecné obchodné podmienky tvoriace jej súčasť (v ktorých je obsiahnutá Dohoda o vyplnení zmenky) neobsahujú žiadne dojednanie o 0,25% dennom úroku. Denný úrok vo výške 0,25 % je obsiahnutý v úrokovej doložke zmenky, ktorú sice vystavil dlžník, avšak ako je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, k jej vystaveniu (vyplneniu) dlžníci (spotrebiteľa) pristupovali na základe požiadaviek dodávateľa, ktorý im túto predkladal na vyplnenie (vo forme bianko zmenky) súčasne s podpisom úverových zmlúv.

18. Titulový súd ako vyplýva z obsahu exekučného titulu, sa v dôvodoch rozhodnutia obmedzil len na vyjadrenie, že žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkový právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže rozhodcovský súd suplovať uzavrel, že zmenkový vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, a preto tu nemá ex officio prieskumnú povinnosť. Tento záver titulového súdu však nie je v súlade s následne prijatým stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, judikatúrou Ústavného súdu SR ako odvolacích súdov, z ktorej vyplýva záver o povinnosti preskúmať súlad zmenkového nároku 0,25% denne so spotrebiteľským právom a to aj v prípade, ak spotrebiteľ tento nesúlad nenamietal.

19. Odvolací súd nemôže opomenúť skutočnosť, že úroková miera uvedená v zmenke sadzbou 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne.

20. Napriek tomu, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery nelimituje, nie je jej stanovenie ponechané len na ľubovôli vystaviteľa a rovnako nie je možné požadovať od dlžníka „dojednaný úrok“, ktorý nebol účastníkmi dohodnutý a ktorý nemá zákonnú oporu (t.j. nejde o zákonný zmenkový úrok a nárok na jeho úhradu nevyplýva zo zákona).

21. Odvolací súd poukazuje na to, že úroková sadzba je esenciálnou a teda aj neoddeliteľnou časťou úrokovej doložky a keďže zákon jej výšku nelimituje, neprichádza ani do úvahy aby súd vstupoval do zmenkovo-právnych vzťahov a sám jej výšku autoritatívne určil. Za oddeliteľnú je možné považovať len úrokovú doložku ako celok s tým, že nie je nevyhnutnou náležitosťou zmenky a jej neplatnosť nemá na zmenku žiaden vplyv. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je súd povinný prihliadať ex off, aj keď sa účastník konania neplatnosti nedovolá (obdobne KS BA sp. zn. 1CoZm/6/2015, KS Košice 2Co/936/2014, Krajský súd Žilina 13Cob/239/2014, KS Banská Bystrica 41CoE/72/2013, KS Bratislava 1CoZm/6/2015, KS Prešov 4CoZm/17/2015, KS Nitra 9Co/604/2015 a iné)

22. Pokiaľ preto exekučný súd riadiac sa uvedenými skutočnosťami a cit. ust. zákona, preskúmal súlad 0,25 % úroku z omeškania so zákonom a tento (úrokovú doložku na zmenke) vyhodnotil za neplatnú pre rozpor dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, jeho skutkové závery a z nich vyplývajúci právny názor je potrebné hodnotiť ako správny.

23. Vo vzťahu k rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje oprávnený v odvolaní odvolací súd uvádza, že ide o rozhodnutia v skutkovo (kauzálne) odlišných veciach, týkajúce sa obchodno-závazkových vzťahov, v ktorých najvyšší súd ako správne uvádza i odvolateľ, posudzoval „obchodnoprávne úroky“ riadiace sa režimom § 369 Obch. zák. V prejednávanej veci však ide o odlišný kauzálny vzťah a síce vzťah spotrebiteľský, v ktorom úverová zmluva vzhľadom na ust. § 52 ods. 2 OZ, v znení účinnom k 03.07.2010 (ku dňu jej uzavretia) podlieha režimu Občianskeho zákonníka (t.j. v prípade úroku z omeškania sa spravuje ust. § 517 ods. 2).

24. Podľa § 52 ods. 2 OZ v cit. znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Ust. § 369 Obch. zák. na ktoré sa odvoláva oprávnený v spotrebiteľských vzťahoch aplikovať nemožno.

26. Rovnako v prípade uznesenia tunajšieho súdu č.k. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.6.2017, ktoré odvolateľ označil na podporu správnosti jeho názoru o prípustnosti zmluvného (dojednaného) zmenkového úroku 0,25% denne odvolací súd uvádza, že ide o rozhodnutie vydané na skutkovo odlišnom základe. V predmetnej veci exekučný súd zastavil exekúciu v 0,25% zmenkovom úroku denne pre jeho rozpor s verejným poriadkom bez toho, aby mal dostatočne skutkovo ustálené, či vzťah účastníkov exekučného konania je vzťahom spotrebiteľským (t.j. či ide o zmenkový nárok majúci pôvod v spotrebiteľskej zmluve). Rozhodnutie súčasne zaťažil inou vadou konania, spočívajúcou v jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok riadneho odôvodnenia. Tieto skutočnosti viedli odvolací súd k zrušeniu uznesenia súdu prvej inštancie o ktorom rozhodol uznesením č. k. 18CoE/325/2016-76 zo dňa 31.6.2017. V prejednávanej veci takéto pochybenia zistené neboli.

27. Exekučný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol aké podstatné úvahy ho viedli k právnemu záveru o rozpore 0,25 % úroku z omeškania s dobrými mravmi. Dostatočne, jasne a bez pochybností zdôvodnil spotrebiteľskú povahu strán úverovej zmluvy, t.j. záväzkového vzťahu, v ktorom má pôvod zmenkový nárok priznaný oprávnenému exekučným titulom. Poukaz na rozhodnutie č.k. 18CoE/325/2016-76, ktoré má preukazovať správnosť odvolacej argumentácie oprávneného preto nie je dôvodný.

28. Pokiaľ ide o odvolateľom citované rozhodnutia súdov Českej republiky, odvolací súd uvádza, že hoci právne závery vyslovené súdmi ČR sú vzhľadom na príbuznosť a blízkosť právnej kultúry v mnohých prípadoch akceptovateľné i v podmienkach SR, netvorí prameň práva ani súčasť judikatúry SR a nie všetky je možné bez ďalšieho prevziať (resp. stotožniť sa s nimi) v rozhodovacej činnosti slovenských súdov. Odvolací súd preto zotrváva na svojich vyššie uvedených záveroch.

29. Keďže odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že zistený skutkový stav veci a z neho plynúci právny záver súdu prvej inštancie o rozpore 0,25% denného úroku z omeškania s dobrými mravmi je dostatočný a úplný, napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správne.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy úspešnej povinnej odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nárok na ich náhradu si neuplatnila a žiadne trovy odvolacieho konania jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).